

Παράκληση εις την Οσία Υπομονή

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὗ δικαιοθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισε με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶτόν ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοι ἤλπισα. Γνώρισον μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἶμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἀ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

καί τά ἐξῆς τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καθυπομένειν ζοφεράς ἀλγηδόνας καί τάς τοῦ βίου κατωδύνους βασάνους ἀξίωσον τούς σπεύδοντας τή σή ἀρωγή, Μητερ εὐσυμπάθητε, βασιλίσ πανολβία, καί ὀσίων καύχημα, ἵνα πόθω βοῶμεν Ὑπομονή, πρὸς Κτίστην καί Θεόν ὑπάρχεις πάντων ἀνύστακτος πρέσβειρα.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοὶ εἰ μή γάρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ελέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου ἐπὶ πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἅπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις,

καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀνολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιῶν, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς Ὠδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ὠδή ᾠ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ἐπόδειγμα δεῖξον ὑπομονῆς ἐν ταῖς καταγιγίσι τήν προσκαίρου μου βιοτῆς, κραυγάζω σοί, Μῆτερ πανολβία, Ὑπομονή, βασιλίδων ὠραῖσμα.

Πατρίδα λιποῦσα Ὑπομονή, τήν βρότειον ἤρθης πρός τήν ἄνω περιχαρῶς, πρός ἣν καταξίωσον λιταῖς σου, κάμε ἀρθῆναι τόν πόθω τιμώντα σέ.

Ὅσιων ἀγλαῖσμα γυναικῶν, κοσμήσασα ἔργοις εὐποίας τῆς σῆν ψυχῆν, καί πόνοις ἀσκήσεως στεφάνους, Ὑπομονή ἀφθαρσίας ἀπειλήφας.

Θεοτοκίον

Μαρία τῆς χάριτος καθαρὸν δοχεῖον, δυσώπει τόν Υἱόν σου καί Λυτρωτῆν ἡμῶν θεραπεῦσαι ἀλγηδόνας τάς ζοφεράς της καρδίας, δεόμεθα.

Ὠδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁ σεπτὸς Σου Νυμφίος Ὑπομονή ἄνασσα, ἐν τῷ οὐρανίῳ νυμφῶνι, ὑποδεχόμενος σέ μεσιτεύειν ἀεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν ὕμνοις, μελιχροῖς τιμώντων σέ, χάριν σοῖ δέδωκε.

Νυχθημεροῖς ἀγῶσι καί προσευχαῖς εἴλκυσας, τήν τοῦ θείου Πνεύματος χάριν εὐαρεστήσασα, Ὑπομονή τῷ Θεῷ, ὧ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως, δοῦναι τοῖς τιμῶσι σέ χάριν καί ἔλεος.

Ἡ Τριάς ἡ ἁγία Ὑπομονή ἔδειξε, σέ τήν βασιλείας προσκαίρου πλοῦτη μισήσασαν, πολίτιν τῶν οὐρανῶν καί θείαν πρέσβερναν πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σέ ὡς ὄλβον πίστεως.

Θεοτοκίον

Σῶσαι θέλων τόν κόσμον ὁ τοῦ πάντος Κύριος, ἔλαβεν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων τήν βρότειον, Θεοκυῆτος ἀγνή, καί πρός θεώσεως σφαίρας, γένος τό ἀνθρώπινον ἅπαν ἀνύψωσε.

Διάσωσον, Ὑπομονή μακαρία, τούς σέ ὑμνοῦντας καί δοχεῖα ὑπομονῆς ἀναδειξον πάγχρυσά αὐτούς ἐν τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ὅσιων λαμπτήρ μητέρων φαινότατε, ταῖς σαῖς πρός Θεόν πρεσβείαις καταφεύγομεν ἐκτενωῶς κραυγάζοντες • δεινά ὑπομένειν τοξεύματα, Ὑπομονή, ἀξιῶσον ἐχθροῦ ἀεὶ τοῦ ζητοῦντος σπαράξαι μέ.

Ὦδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Πενομένων βοήθεια καί ἀδικουμένων ὀφθειῖσα στήριγμα, Βασιλὶς γενοῦ ἀκλόνητον, ἐν ταῖς βίου ράχαις μάχαις πάντων στήριγμα.

Λοιμικά ἀρρωστήματα δίωξον εὐχαίς σου ἐκ τῶν τιμώντων σέ, καί ὑγείαν πάσι βράβευσον σέ, Ὑπομονή τοῖς μακαρίζουσιν.

Ἡ τιμία ἐπίκλησις τοῦ ὀνόματός σου ἠδύνει ἅπαντάς, τους ἐν κλίνῃ ἀσθενήματος, νῦν Ὑπομονή κειμένους ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ραίνομεν σέ ἐκάστοτε μύροις ἐφουμνίων Θεογεννήτρια, ὅτι χάριτι ἐσώθημεν, ἐκ φθορᾶς ἡμεῖς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ὦδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἵψθης φωτεινός, λύχνος ἄκρας ταπεινώσεως, ἵνα δείξης τοῖς πιστοῖς Ὑπομονή, ἀτραπούς τῆς σωτηρίου ταπεινώσεως.

Στύλε ἀκλινῆς, φιλοπτώχου ἀντιλήψεως, βασιλὶς Ὑπομονή τούς σέ λαμπρῶς εὐφημοῦντας ἐν ἀγάπῃς βάθρῳ στήριξον.

Ὅλη φωταυγῆς, τῷ Νυμφίῳ σου παρίστασαι καί πρεσβεύεις τῷ Χριστῷ, Ὑπομονή, ὑπὲρ πάντων, ἀνυμνούντων σου τήν ἄσκησιν.

Θεοτοκίον

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν, παρακλήσεσι Παντάνασσα, καί καταπευσον τόν πόλεμον σαρκός, τόν κατώδυνον, βοῶ σοί ὁ τρισδύστηνος.

Ὡδή στ'. Τήν δέησιν.

Ἵμνοῦμεν σέ, ἑαυτήν τήν τήξασαν, ὡς κηρόν ἀσκητική πολιτεία, Ἵπομονή βασιλῆς καί πτωχείαν, τοῦ Ἰησοῦ ὀλοθύμως ποθήσασαν, ἵνα τόν πλοῦτον οὐρανῶν, ὑποδείξης ἡμῖν τόν ἀδάπανον.

Παράσχου μοί μετανοίας δάκρυα, καί σταγόνας ὄμβρισον μοί ἐν βίῳ, ὑπομονῆς καθαιροῦσας τοῦ ἄγχους, καί μεριμνῶν τό ρυπῶδες ἱμάτιον, Ἵπομονή ψυχῆς ἐμῆς, πρὸς Θεόν ὡς νεφέλη ἐντεύξεων.

Ὁδήγησον, εἰς ὁδόν ἀνάγουςαν, πρὸς ζωὴν ἐν οὐρανοῖς τήν ἀγήρω, Ἵπομονή τόν προσφεύγοντα πόθῳ, τῆ χάριτί σου ὀσίῳ ὠραῖσμα, καί ἀλκιφρόνων γυναικῶν, στηλογράφημα ἔμπνουν βασίλισσα.

Θεοτοκίον

Μητρόθεε, τά ροᾶς ἀποσμηξον, τῶν ἀπείρων μου δακρύων εὐχῶν σου, τῶν ἀσιγήτων πρὸς Κύριον μάκτρῳ, καί σόν Υἱόν χαρμονῆς ἀνατέλουσα, καμοὶ φωτολαμπρόν αὐγήν, ἵνα πόθῳ αἰεὶ μακαρίζω σέ.

Διάσωσον, Ἵπομονή μακαρία, τοὺς σέ ὕμνοῦντας καί δοχεῖα ὑπομονῆς ἀναδείξον πάγχρυσά αὐτούς ἐν τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἔπ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ταῖς ἀόκνοις πρὸς τόν Ἰησοῦν τόν εὐίλατον σαῖς εὐχαῖς, βασιλῆς εὐκλεές, κατεφεύγοντες ἐκβοῶμεν• Ἵπομονή, ὄσιων γυναικῶν καλλονή μή παύση ἐκτενῶς ὑπὲρ πασχόντων ἀλγεινῶς δεομένη τοῦ Κτίσαντος τηρεῖ οὖν ἐν ὑγείᾳ τοὺς ὕμνοις σέ εὐφημοῦντας καί ἀσιγήτως, ἀγλαή, αἰτουμένους σου τήν εὖνοιαν.

Προκείμενον

Ἵπομένωνν ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοί.

Στίχ. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καί κατεύθυνε τά διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ Μάρκον (ἡ' 34-θ' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθῳ ἑαυτόν καί ἀράτῳ τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω Μοί. Ὅς γάρ ἂν θέλη τήν ψυχὴν

αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἂν ἀπολέση τήν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν Ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον εἰάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γάρ εἰάν ἐπαισχυνθῇ Μέ καί τοὺς Ἐμοῦς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καί ἀμαρτωλῶ, καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καί ἔλεγεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσι τινές τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σῆς Ὁσίας πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εὐκλειαν βασιλείον ἀποθεμένη ἀζύγων τὴν στενὴν καί δύσβατον τρίβον ἐπεπόθησας καρτερώτατα, θαυμαστὴ ἄνασσα, Βασιλίδος ἄνασσα, Βασιλίδος κλεός, διανύσαι καί ἀρχέτυπον γενέσθαι νήψεως καί ὑπομονῆς ὅθεν κράζομεν βίου ὑπομενεῖν τὰς θλίψεις ἀκλινῶς, Ὑπομονή, καί δυσπραγίας ἀξίωσον τοὺς πιστῶς τιμώντας σέ.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁρθρινός ὥφθης, Μῆτερ, ἀρετῶν ὥσπερ ἄλλος παντοίων ἥλιος ἐν Βασιλίδι πάντας φωτίζουσα καί ζόφον τῆς κακίας διώκουσα, Ὑπομονή, παμφαές τῆς βιοτῆς μου φάρε.

Νοσημάτων πραύνεις ἀλγηδόνας εὐχαίς σου πρὸς τόν Παντάνακτα, Ὑπομονή, καί ρῶσιν παρέχεις τοῖς ὑμνοῦσι τὰ σεπτὰ σου παλαίσματα καί τὴν τοῖς πάσι γνωστὴν εὐγένειαν ψυχῆς σου.

Ἡ μονὴ τοῦ ὁσίου Παταπίου τιμῶσα τὴν θείαν μνήμην σου πρὸς μίμησιν

καμάτων τῶν θείων σου προτρέπεθ τούς πιστούς, παντευλόγητε Ὑπομονή, ἐκλεκτή του Ζωοδότου νύμφη.

Θεοτοκίον

Χοϊκῶν γένος ἅπαν μακαρίζει σε, Κόρη Θεογεννήτρια, ὡς πρόξενον ἀφθίτου χαρᾶς τέ εὐφροσύνης αἰωνίου καί στήριγμα ἐν συμφοραίας χαλεπαῖς ἐδραῖον, Παναγία.

Ὡδή ἦ'. Τόν βασιλέα.

Ἀφθάρτου δόξης ἀξιωθείσα ἐν πόλῳ καί συγχαίρουσα δήμοις ὁσίων πρέσβευε δοθῆναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν.

Ρεόντων ὥφθης, Ὑπομονή, ὑπερτέρα καί βασίλειον πλοῦτον παρείδες, ἵνα τήν πτωχείαν Χριστοῦ διδάξης πάσιν.

Ἀδειαλείπτου εὐχῆς ἐγνώσθης βιβλίον χρυσοτύπων, Μῆτερ ἁγία ὅθεν χάριν εὔρες ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύειν.

Θεοτοκίον

Λειμών ἀγνείας, Θεοχαρίτῳτε Κόρη, τούς ἰκέτας σου ἄγνιζε πάντας σέ τούς ἀνυμνοῦντας ἐκ ψυχοφθόρου ρύπου.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀναστησον μέ, οἶμοι, τόν νενεκρωμένον, Ὑπομονή, ἁμαρτίαις ἰκέτην σου, ἵνα ἐν χώρα τῶν ζώντων σύν σοῖ ἀγάλλωμαι.

Μιμήσασθαι τούς πόνους τῆς ἀσκητικῆς σου, Ὑπομονή, πολιτείας ἀξίωσον μοναζουσῶν τήν χορείαν τήν εὐφημούσαν σε.

Πολλήν παρά Κυρίῳ κεκτημένη χάριν, Ὑπομονή, ὡς ὁσίων ἀγλάϊσμα ὑπέρ ἡμῶν ἐκδυσώπει Αὐτόν ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον

Ἠγιασμένη Μῆτερ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, πρὸς θρόνον Αὐτοῦ τόν ὑπερφωτόν τούς σε τιμώντας ἀπαύστως ἐν βίῳ ἔλκυσον.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀιμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Ἄνθος μυροβόλου ὑπομονῆς κατευφραΐνον δῆμον τῶν μερόπων ἐπί τῆς γῆς καί χορόν ἀγγέλων ἐν οὐρανίοις δόμοις, Ὑπομονή, ἐπώφθης, ἔνθεε ἄνασσα.

Ἔχειν ἐστραμμένον πρὸς τόν Θεόν τῆς ψυχῆς τό ὄμμα καί τοῦ βίου τάς συμφορᾶς ὑπομένειν, Μητέρα, καλῶς ἀξίωσον μέ, Ὑπομονή θεοφρον, σέ τό γεραίροντα.

Ἐπικαλουμένους πανευλαβῶς ὄνομα τό θεῖον καί σεπτόν σου, Ὑπομονή, βασιλίσ θεοφρον, ἀπήμονας συντήρει καί τάς αὐτῶν αἰτήσεις πλήρου ἐκάστοτε.

Πράξεις ἐκλάμπουσα ἀγαθοῖς ἤρθης πρὸς τά ὕψη οὐρανίων θεωρίων, Κωνσταντίνου μητέρα ἐσχάτου Βασιλέως, Ὑπομονή, τοῦ θεοῦ πίστεως μάρτυρος.

Ἔχει τήν εἰκόνα σου ὁ Ναός τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, ὡς τιμαλφῆ ὄλβον, ἐν Θησεῖω, Ὑπομονή Ὅσια, ἦν Πάντες προσκυνοῦντες σέ μακαρίζομεν.

Χαίροις, ἐκμαγεῖον ὑπομονῆς, στήλη σωφροσύνης, ἀδιάσειστον ἀρετῶν τεῖχος καί ταμεῖον, Ὑπομονή, ἀγάπης, ἐνθέων βασιλίδων κέρας περιδοξον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῶν σήμερον· καί ἄφες ἡμῶν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν κλεινὴν βασιλίδα ἐγκωμιάσωμεν, Ὑπομονὴν τὴν ὀσίαν, περιστεράν εὐλαβῆ ἐκ τοῦ κόσμου πετασθείσαν τῆς συγχύσεως πρὸς τὰς σκηναῖς τοῦ οὐρανοῦ ἐν ἀγάπῃ ἀκλινεῖ ἀσκήσει καὶ ταπεινώσει βοῶντες Μῆτερ, λιταῖς σου θραῦσον ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας δεσμούς.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντα ὑπομένειν τὰ δεινὰ καὶ τοῦ μιανοῦ τὰς ἐφόδους ἐξοστρακίζειν ταχύ σαῖς εὐχαῖς ἀξίωσόν τους σέ γεραίροντας καὶ πιστῶς καταφεύγοντας τῆ σὴ προστασία, ἀσθενεῖ ἡ κρύπτουσα καλῶς ἐν σώματι φρόνησιν ἀνδρείαν τῷ ὄντι καὶ καθυποτάξασα σάρκα, ὧ Ὑπομονή, νοί τῷ θείῳ σου.

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπὸ τὴν

σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Δίστιχον

Αἴρειν ἀγογγύστως τόν ζυγόν Κυρίου,

Ἐπιμονή ἀξιώσον Χαραλάμην.